

מ"ח 1665/18 - בנימין ינאי נגד נציבות שירות המדינה

בבית המשפט העליון

מ"ח 1665/18

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר

המבקש: בנימין ינאי

נגד

המשיב: נציבות שירות המדינה

בקשה לפתיחה מחודשת של הבקשה למשפט חוזר
מתאריך 24.12.2019 ; בקשה למתן החלטה מתאריך
21.05.2020

בשם המבקש: עו"ד דניאל חקלאי

החלטה

1. לפני בקשה לפתוח מחדש בקשה למשפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) בעניינו של המבקש, מר בנימין ינאי, שנדחתה על ידי בתאריך 24.01.2019.

אביא להלן את הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשה.

רקע והליכים קודמים

2. המבקש הועסק כממונה בכיר (מבצעים חקירות) באגף המכס והמע"מ ברשות המיסים והורשע, על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות משמעת לפי סעיפים 17(1), (2) ו-(3) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (להלן: חוק שירות המדינה), זאת לאחר שנמצא כי מסר פרטים כוזבים - ביחס לעברו התעסוקתי וההשכלה שרכש - בקורות החיים שהגיש במסגרת מועמדותו במכרז לאיוש משרת סמנכ"ל בכיר (מינהל ומשאבי אנוש)

ברשות המיסים.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת שיינקטו נגד המבקש, קבע בית הדין למשמעת של עובדי המדינה (להלן: בית הדין המשמעתי) בתאריך 11.01.2016 כי על המבקש יושת עונש משמעתי של נזיפה חמורה והפקעת משכורת אחת. כמו כן ציין בית הדין המשמעתי בגזר דינו את הודעת המבקש בפניו, לפיה הוא עתיד לעזוב את תפקידו ברשות המיסים בתוך תקופה קצרה לאחר מתן גזר הדין.

2. המבקש לא ערער על פסק הדין של בית הדין המשמעתי הנ"ל, אלא הגיש בתאריך 26.02.2018 בקשה למשפט חוזר בפני בית משפט זה, בגדרה ביקש להשיג על הרשעתו ועל העונש שהוטל עליו.

3. בתאריך 24.01.2019, דחיתי את הבקשה וזאת מן הטעם שהליך בקשה לקיום משפט חוזר בהתאם להוראות סעיף 31 לחוק בתי המשפט - איננה האכסניה המתאימה לדון בהשגותיו של המבקש, שכן במסגרת בקשה לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט - אין הסמכות נתונה להורות על קיום משפט חוזר בהליכי משמעת שאינם הליך פלילי. כך פסקתי מבלי להכריע בשאלה האם קיימת סמכות כזו, לאב בית הדין המשמעתי, לאור ההסדרים הקבועים בסעיפים 56-60 לחוק שירות המדינה.

4. המבקש פנה איפוא לאב בית הדין המשמעתי, ובקשתו נדחתה על ידי כב' אב בית הדין א' כהןבתאריך 12.08.2019, וזאת עקב לשונו של סעיף 56 לחוק שירות המדינה, המאפשר, לשיטתו, להורות על קיומו של משפט חוזר רק על פי בקשתו של מי שנגזר עליו עונש של פיטורין או פסילה, ולא העונשים שנגזרו על המבקש.

5. בבקשתו שלפני, מבקש המבקש להשיג על ההחלטה הנ"ל של בית הדין המשמעתי, וזאת משורה של טעמים:

ראשית, לטענת המבקש, אי הסדרה שלהאפשרות להגיש בקשה למשפט חוזר, למי שהורשע בדין משמעתי, אך נגזר עליו עונש שאינו פיטורין או פסילה, הינו בבחינת חוסר, ("לקונה"), בהוראות החוק, אותו היה על אבבית הדין המשמעתי למלא.

שנית, לטענת המבקש, פרשנות תכליתית של סעיף 56 לחוק שירות המדינה תומכת בעמדתו כי יש לבית הדין המשמעתי סמכות להורות על קיומו של משפט חוזר גם למי שנגזר עליו עונש קל מפיטורין או פסילה.

לבסוף, המבקש טוען, כי בנסיבות העניין יש לראות בעונש שנגזר עליו, ובהודעה שמסר בדבר פרישתו משירות המדינה, כאילו מדובר למעשה בעונש של פיטורין, אף שלא נגזרו עליו פיטורין כעונש פורמלי.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה שבפני -מצאתי כי דינה להידחות על הסף, וזאת מבלי להידרש לטענותיו של המבקש ואף מבלי להזדקק לתגובתה של המשיבה.

אפרט להלן בתמציתיות את הנימוקים למסקנתי זו.

7. הסמכות להורות על קיומו של משפט חוזר בדין המשמעתי, נתונה לאב בית הדין המשמעתי, כפי שקובע סעיף 56 לחוק שירות המדינה:

"על פי בקשתו של נידון לפיטורים או לפסילה או של היועץ המשפטי לממשלה, רשאי אב בית הדין, להורות על קיום דיון חוזר בענינו של הנידון"
(ההדגשה שלי -ח"מ)

8. גם אם נפלה שגגה בהחלטתו של אב בית הדין, ואינני קובע זאת, הרי שההליך של משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט-איננו ההליך המתאים לערער או להשיג על החלטתו בנושא. עם זאת, אין אני מביע כאן דעה בשאלה שמא עומדת בידי המבקש אפשרות לנקוט הליכים אחרים כלשהם לצורך זה, אם בכלל, וממילא אין אני נכנס לגופן של הטענות שהעלה.

סוף דבר

9. כפי שצוין בהחלטתי מתאריך 24.01.2019 הרי שבמסגרת בקשה לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט-לא ניתן לבקש, או להורות על קיום משפט חוזר בהליכי משמעת שאינם הליך פלילי, ובוודאי שלא ניתן להשתמש בנתיב זה גם כדי לערער או להשיג על החלטותיה של הערכאה המוסמכת לכך.

10. נוכח כל האמור לעיל - הבקשה שלפני נדחית.

ניתנה היום, כ"ז באייר התש"ף (21.05.2020).

המשנה לנשיאה